

Adonyi Sztancs János

Ficamok

Testünkben az agyunk fogyasztja a legtöbb energiát – ezért szenved hízekony-ságtól néhány lassú észjárású ember.

Annyi bennünk a tartósítószer, hogy ennek már a konzervgyáros sem örül, csak a hullasminkes.

Van, aki annyira kapzsi, hogy elvenné a vaktól a tapintást.

Ne vállalj kottalapozgatást, ha nem ismered a hangjegyeket!

Idősödvén kidomborodik a hasunk, vékonyodik a karunk. Zavaró az előnytelen változás, de aki túlzottan figyel a testarányokra, az legyen kutyaszépségversenyen küllembíró.

Jobban fejlődik a gyerek, ha sokszor megérintjük, de ha ugyanezt tesszük a cseppkövel, az megáll a növésben.

Gyerekeknevelésben visszaüt a mértéken felüli gondoskodás. A csemetekertészek bezzeg tudják: a túlóntözés veszélyesebb az alkalmi szárazságnál.

Általában lohasztja a mester kedvét a szabálytalan észjárású tanítvány, ahogy a fodrász hangulatán is ront a hajförgővel teli fej.

Vagy valaki leszél, vagy szolgál. Szolga a milliárdos is, ha nem a szellemi utat járja. A legszánalmasabb a szolga szolgálja.

Az erdei fenyő komor fenséggel áldott. Ez annyira lenyűgöző, hogy nem helyteleníthetjük azt, amiért a fenyő alatt kihál minden virág.

Végtére is mi az ember? Isten legkedvesebb teremtménye, vagy csak evolúciós remek, akár a vándorpatkány? Tessék választani!

Ha az Olümposz túl meredek, maradunk jobb híján emberek.

Néha a röpke öröm a tartós sorvadás szálláscsinálója. Van, hogy egyetlen dicsérettől megmámorosodva egy életre elkötelezzük magunkat a nemszeretem mellett.

A hamis együttállásokból egyszer mégiscsak kiforog az igazság, feltéve ha nem bankárok, nem politikusok és nem médiaguruk forgatják az igazság Rubik-kockáját.

Létezik egyéni és családi teljesítmény. Saját familiánk teljesítményéből sápot húzni élőködésnek számít, de kényelemmel jár.

A viharvadász a természet erejét csodálja, a hívő a lélek erejét. Legjobb: hívő viharvadásznak lenni.

A halál is ejthet műhibát, de tökéletesen korrigál.

Lehetetlen: cigányútra kardot tolni. Nehéz: hűlő szívvel szerelmet szavatolni. Könnyű: lelket összemaszatolni.

Akire a rúd rájár, pokolban lesz vájár, ott kapja el vízözön.

A jó edző a határok tiszteletére tanít, ezért rámutat a vékony mezsgyére a magabiztosság és az önhietség között. A jobb edző hazafit nevel, mert tudja: a hazafit láthatatlan erő segíti. A még jobb edző megkeresi a legjobb edzőt csapatának.

Van, aki annyira rászokott a magányra, hogy már a saját árnyéka társaságát is sokallja.

Az ízületi beteg galamb röpte messziről feltűnik a sólyomnak.

A szemfülesség élvezettel jár: amikor életre-halálra egymásnak feszül a két legerősebb szarvasbika, gyakran megjelenik az okos harmadik, és

suttymban megugorja a küzdelem kimenetelére váró tehenet.

A rovarász szerint halálos vétek a bogarat gombostűre szúrni, mert kizárólag a gyári rovarmű alkalmas e célra.

Aki amatőr, az tücsök a szimfonikus zenekarban.

Ami összeillik, az ritkán egész. Néha a kulcs is eliszonyodik a lyukától, és fordítva.

Tartalom nélküli, buta emberrel sose társulj, üres diót a mókus se visz magával!

Hajlamosak vagyunk elfelejteni a pillangóról, hogy rovar. Némelyik pillangótól aztán nehezebb megszabadulni, mint a rovarfóbiától.

Jobb a nemtörődomség az elbaltaított figyelmességnél: tetves szárú piros rózsát sose vigyünk kedvesünknek!

Kellemesből kellemetlen: csók után herpesz.

A szelíd nem használja ki mások önképzavarát, ugyanakkor mások önképzavarára mindig alapozható üzlet.

A vajvirág a növénytársán élősködik; módszere, hogy fedésben, szinte észrevehetetlenül szívja el az életerőt a másiktól. Emberek közt sem ismeretlen ez a módszer. Óvakodj a vajvirág-embertől!

Örvendj a szerencsédnek, ha egy jó röhögésért nem kell nevetésterapeutához fordulnod!

Az ember néha úgy van, mint a barlangi rák, nem elég, hogy hátrafelé megy, de hozzá még vak is.

Bűnalkalmak tucatjait teremti meg mind a gazdagság, mind a szegénység, de leginkább a lelki sivárság. Persze hogy kevés a szent!

A közömbös szentektől és az érzelmes követelésbehajtóktól ments meg minket, Uram!

A késő bánat annyit ér, mint a bérimádkozók fohása: semmit.

Az élet illanó, de nem mindegy, hogy mocsári bugyborékolás vagy pezsgőgyöngyözés jut osztályrészül.

A méltatlanná vált pap annyit ér, mint a terelőképességét veszített pásztorkutya.

A hagyomány utat mutat, mint céhlegénynek a mintakönyv. Óvakodj a mintakönyvpusztítóktól!

Semmi sem lehangolóbb a jövőtlen hagyománynál.

Nincs annál aljasabb ambíció, mint a kasztráltakra írt zenét eredeti hangzásban megkövetelni.

Érdekes fricska, amikor vénember gyerekbetegségbe pusztul bele.

Az ember közösségi lény, szeret betagozódni. Érdeklődése az imaköröktől a rablógyilkos bandákig terjed.

Nehezebb megszabadulni a súlyos önvádtól, mint a krónikus fülzúgástól.

A vaklicitben résztvevők nem tudják egymásról, kinek mennyit ér az, amit meg akarnak szerezni. Ha vaklicittel elnyerhető lenne az üdvösség, vajon ki mit ajánlana érte?

Ha mérgebben megdobod a szomszéd vonyításra szakosodott kutyáját, még oly távol vagy a gonoszságtól, mint a felelőtlen tartás az állatkinzástól.

A semmi felhabosításának költségei vannak.

Ha nagyra vagy hivatott, sokáig nem vesződhetsz azokkal, akik folyton önáltatásra szorulnak.

Az élet úgy zajlik, mint a tanösvénylátogatás. Az egyik élénk, érdeklődő, élen járó; a másik unott, fáradt, lemaradó; a harmadik letér a helyes útról.

A magabízó ráknak nincs szüksége áttétre.

Ritka eset, hogy kellemetlen következmények nélkül késhtünk meg a dolgok rendbetételével. Mindazonáltal, ha egyedül vagy, se hagyd elcseppenni az orrod, és ne tavasszal seperd össze az őszi faleveleket!

Az érzékeny férfi az éterinek és a földinek elegyére vágyik. Számára a hangjegyek világa, a zenelét ideális lenne, hozzá egy lantfenekű asszony.

Sosem volt kenyerünk a sünsimogatás, de most, hogy megtudtuk, a tuskés jószág a legnagyobb kullancshordozó, immár olyannak találhatjuk magunkat, mint akik ösztönösen képesek a helyes cselekvésre.

Úgy alkotni szépet, hogy állandóan szem előtt maradjon az elmúlás, csak kétféle ember tud: a költő és a temetőkertész.

Aki fagyos léghört áraszt, ne várjon sokat mástól – hidegben a paradicsom sem pirosodik.

Testünk olyan, mint a lószőr ékszer: szerves, megalkotott és elég sokáig viselhető.

A kegyeleti virág az apácától a kurvapecérig mindenki kezében jól áll.

Haldokló varjú hangjával riasztják el a városi parkokból az összeverődött varjakat; a te hangod az embereket űzi el, ha egyvégtében a betegségedről beszélsz.

A fizikai fájdalommal úgy vagyunk, mint a gyomorsavval: ha túlteng is, nélkülözhetetlen – állítja az orvos, akinek nem fáj semmije.

Szégyent érzünk az intelligens bálnák irtása miatt, de mégis ínnyünkre van az embersóven világ.

Sokfélék vagyunk, tükrünk is sokféle, némelyik nem ingerel köpésre.

Könnyű magvalni a magvaváló szilvát.

Ember és ember között akkora minőségi különbség lehetséges, mint a gyomorszondán át kapott táplálék és az anyánk főztje között.

A kárörvendő bejáratos az életünkbe, mint álmainkba a szorongás.

A haldoklót már nem érdekli, vajon menedzseli-e valami titkos társaság egy-egy gyilkos vírus világkarrierjét.

A koporsókészítők csak addig örülnek a járválynak, míg maguk is áldozatul nem esnek.

A kormorán a legértékesebb halakat kapja ki a vízből. Igényes.

Az ember és az állatkerti állat legnagyobb ellensége az unalom.

Válaszd a hamis biztonságérzetet a dermesztő rettegés helyett!

A fősvény akkor is háborús szakácskönyvből főz, amikor már milliárdos.

A felelősség akkor kezdődik, amikor többen követnek, mint ahányan leköpnék.

Megélhetési sátán – ez is egy szakma mostanság.

Néha billenékenyebb a világ a kezdő kötél táncosnál.

Minél fagyosabbak a kapcsolataink, annál sürgetőbb az olvadás, elvégre a hátralévő életidőnk egyre csak rövidül, mint a legtöbb gleccser manapság.

Hiába szakítod le a cseresznyét, ha a bogycsúzó poloska már rajta hagyta bűzét.

Az életunt szobrász már csak a mennykővet szeretné megfaragni, amely agyonüti.

Mindig az öregebb tőkéről szüretelt szőlő adja az izgalmasabb bort.

Ha a toronyban harangcsalád lakik, az új harangot mindig a régiekhez hangolják.

A világháborúk tömeges embervesztése következtében elenyésztek a halálhoz kapcsolódó rítusok, ellenben megszületett az örök ifjúság gyilkos kultusza.

Nagy kegyelem a méltó halál. A vadnak se mindegy, hogy rapszik vagy hivatásos vadász áldozata lesz.

Halálunk pillanatában odadobjuk a gyeplőt: hadd boldoguljon most már magában a szén, melyet eddig lekötött a testünk!